

İSTANBUL İL MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

2023-2024 EĞİTİM-ÖĞRETİM YILI

ÇAVUŞBAŞI AHMET AKÇA İLKOKULU

GELECEĞİN YAZARLARI
PROJESİ

Küçük Kalemler
Büyük Yürekler

SÖZ SENİNDİR

KALEM SESİN

Bu kitap, İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğü'nün "Geleceğin Yazarları Projesi" kapsamında, Çavuşbaşı Ahmet Akça İlkokulu öğrencileri tarafından yazılan ve komisyon tarafından uygun görülen eserler ile hazırlanmıştır.

GELECEĞİN YAZARLARI PROJESİ KOMİSYON ÜYELERİ

OKUL MÜDÜRÜ

HÜSEYİN YAZGAN

MÜDÜR YARDIMCISI

SİBEL ÖZTÜRK

KOMİSYON

Selcen ÜNLÜER

Feray AYBATTI

**2024, Çavuşbaşı Ahmet Akça İlkokulu öğrencileri Tüm yayın hakları saklıdır.
İzin almadan hiçbir yolla çoğaltılamaz ve kullanılamaz.**

Nisan 2024

ÇAVUŞBAŞI AHMET AKÇA İLKOKULU

GELECEĞİN YAZARLARI PROJESİ

2023-2024

ÖNSÖZ

İl Milli Eğitim Müdürümüz; Sayın Doç. Dr. Murat Mücahit YENTÜR'ün başlattığı “Geleceğin Yazarları Projesi” bizi ve en çok da çocuklarımızı çok heyecanlandırdı.

Öğrencilerimizin Türkçeye hâkimiyetini geliştirecek, içlerindeki cevherlerini ortaya çıkaracak ve hayal dünyalarının kapılarını açacak olmanın sevincini yaşıyoruz. Kitaba “*Küçük Kalemler Büyük Yürekler*” ismini vermemizin sebebi ise; çocukların o küçücük parmaklarıyla yazıp, bize kocaman hayal dünyalarını ve yüreklerini açacakları ve bizleri çocukça bir gezintiye çıkaracak olmalarıydı.

“Kim bilir belki de, geleceğin ünlü bir yazarına ilk basamak olacak kitabı çıkarıyoruz.” diyerek yola çıktık. Onların heyecanlarına, mutluluklarına ve bir eser çıkarmanın gururunu yaşamalarına ortak oluyoruz.

Kitaba katkı sunan tüm öğrencilerimizi kutluyorum. Geleceğin yazarları projesinde öğrencilerimize liderlik eden tüm öğretmenlerime, e-kitabın hazırlanmasında emek harcayan kıymetli meslektaşımın teşekkür etmeyi bir borç bilirim.

Nice yeni kitaplarda buluşmak dileğiyle.

Hüseyin YAZGAN

Okul Müdürü

İçindekiler

ÖNSÖZ.....	4
TAVŞAN TIRTIR VE ARKADAŞLARI	6
LİDER ATATÜRK.....	7
EMİN'İN BİR DİRDİ VAR	8
YÜZÜĞÜN GÜCÜ	9
YAZ GELDİ, HOŞ GELDİ!.....	10
DÜRÜST OL!	12
BİR DESTANDIR ÇANAKKALE...	13
ÇANAKKALE	16
ZORBALIĞA BOYUN EĞME.....	18
SONBAHAR.....	19
YAZ.....	21
HAYAT SEVİNCE GÜZEL.....	22
TOSUN ONBAŞI	23
SEVGİ YUMAĞI	24
İSTİKLAL!	25
SEVMEK.....	26
YEŞİL CÜCE	27
SEVGİ NEDİR?	29
TÜRKİYE'M	30
ESERLERİ İLE KATKI SAĞLAYAN ÖĞRENCİLERİMİZ.....	31
RESİMLERİ İLE KATKI SAĞLAYAN ÖĞRENCİLERİMİZ	32

TAVŞAN TIRTIR VE ARKADAŞLARI

Kent Ormanı'na ilkbahar gelmişti. Hava mis gibiydi. Doğa yeniden canlanmıştı.

Tavşan Tırtır pencereden arkadaşlarının oyun oynadığını gördü. Zıplayarak onların yanına gitti. Arkadaşlarının arasında kelebek Şipşip, uğur böceği Zıpzip ve sincap Taktak vardı.

Tırtır arkadaşlarına seslendi:

- Arkadaşlar beni de oyuna alır mısınız?

Arkadaşlarından cevap gecikmedi:

- Tabii ki Tırtır bizimle oynayabilirsin.

Hep birlikte çeşitli oyunlar oynamaya başladılar. Yarış oyunlarında hep Taktak kazanırdı, çünkü çok hızlıydı. Biraz oyun oynadıktan sonra uykuları gelmişti, herkes birer birer yuvasına gitti. Ertesi gün uyandıklarında Kent Ormanı'nda bir farklılık vardı. Ağaçlar birer birer kesiliyordu. Bu durum Şipşip ve arkadaşlarının yuvalarının yok olması demekti. Hepsi kara kara düşünmeye başladılar. Bir şeyler yapmalıydılar.

Tırtır bir çözüm bulmak için arkadaşlarını yuvasının önüne topladı:

- Arkadaşlar ağaçlar kesildiği için artık bu güzel yuvamızı terk edip yeni yuvamızı bulmalıyız. Burada artık yaşayamayız.

Hiçbiri Kent Ormanı'ndan ayrılmak istemiyordu. Hepsi burada doğmuşlardı. Bir sürü anıları vardı. Fakat başka çareleri kalmamıştı. Tırtır haklıydı. Ağaçlar olmadan yaşayamazlardı. Hep birlikte yola koyuldular. Dağları aştılar, tepeleri geçtiler. Sonunda yaşayabilecekleri harika bir orman buldular. Mutlu yeni yaşamlarına başladılar. Ağaç kesen insanlar bu ormanı keşfedene dek burada yaşamaya devam ettiler.

Ali Cenker BİLGİN

2/A Sınıfı

LİDER ATATÜRK

Bugün büyük gün!

Verdiler her şeylerini.

Canlarını verdiler bu vatan için.

Ey, bu büyük gün için!

Bebeklerinin örtüsünü cephede örten anaların yüreği,

İşte bu vatan kadar güzel!

Belki şimdi o anaların oğulları bir komutan, bir asker!

Hepsi bu vatan için kanlarını döktüler.

Belki bugün varız, yarın yokuz.

Ama vatan her zaman var, her zaman var olacak!

Bastığın toprakların altında yatan bütün şehitlerimiz

Bu vatan için can verdiler.

Ayşe Gökçen SARI

3/B Sınıfı

EMİN'İN BİR DERDİ VAR

Aslı ve Emin diye iki kardeş varmış. Aslı ve Emin anne ve babası ile beraber bahçeli küçük evlerinde yaşıyorlmuş. Emin 2. sınıfta okuyor, kardeşi Aslı ise 2. sınıfta okuyormuş. Emin ailesini çok seviyormuş ancak bir sıkıntısı varmış. Kız kardeşi Aslı, anne ve babası temizlik konusunda çok takıntılıymış. Emin temiz olmanın önemini ve gereğini biliyormuş ve temizliğine çok dikkat ediyormuş. Ancak ailesi temizlik konusunda hastalık düzeyinde takıntılı olduğu için Emin zaman zaman bu durumdan bunalıyormuş. Kardeşi Aslı, anne ve babası ile bu sorunu konuşmuş ancak bir sonuç elde edememiş.

Annesi Emin'in oyuncaklarını her gün yıkıyormuş. Yeni yıkanan kıyafetlerini bile hiç giymediği halde tekrar tekrar yıkıyormuş. Temiz olan odasını günde en az 10 kere süpürüyormuş. Babası bulaşık makinesindeki bulaşıklar yıkandıktan sonra temiz olmamıştır diye tekrar makineyi çalıştırıyormuş. Babası top kirlidir diye Emin ile hiç top oynamak istemiyormuş. Hatta bir kere babası Emin ile top oynamaya karar vermiş. Emin bunu duyunca havalara uçmuş. Oyuna başlamışlar Emin bir kaç kere sektirdikten sonra topu babasına atmış. Babası topa bir kere vurmuş. Vurduğu anda ayakkabısı kirlenmiştir diye oyunu bırakmış ayakkabısını temizlemeye başlamış. Emin bu duruma çok üzölmüş. Kız kardeşi Aslı da anne ve babası gibi hiçbir oyuncağını kardeşi Emin ile paylaşmak istemiyormuş. Oyuncakları kirlenir diye hiç kardeşine vermiyor ve hatta kendisi bile oynamıyormuş. Temiz olduğu halde çalışma masalarını sürekli siliyormuş. Emin bu durumdan dolayı derslerini yerde yapmak zorunda kalıyormuş.

Bir gün Emin'in canına tak etmiş. Sınıf öğretmenine bu durumu anlatmış. Sınıf öğretmeni ise Emin'in ailesi ile konuşmaya karar vermiş. Sınıf öğretmeni, Emin'in anne, babası ile konuşmuş, Emin'in hissettiklerini ailesine anlatmış. Ailesini bir psikoloğa yönlendirmiş. Emin'in ailesi sınıf öğretmeninini yönlendirdiği psikolog ile konuşmuş, ailesinin zamanla temizlik takıntıları azalmaya başlamış. Artık eskisi gibi evde sürekli temizlik yapılmıyormuş. Ailesi çocuklarıyla oyun oynuyor, parka gidiyormuş. Gerektiği zaman evde temizlik yapıyor, gerektiği zaman farklı etkinlikler ile zaman geçiriyorlarmış. Emin ailesinin bu durumuna çok seviniyormuş. Emin, sınıf öğretmenine ailesi ile konuştuğu için çok teşekkür etmiş. Onun sayesinde çok mutlu bir aile olmuşlar ve mutlu mutlu yaşamışlar.

Mahmud CEYLAN

2/C Sınıfı

YÜZÜĞÜN GÜCÜ

Aytaç, Yalvaç, Gülten ve Mavisel öğle vakti okulun bahçesinde oyun oynarlarken Aytül yerde bir yüzük buldu ve onu parmağına taktı. Aytül yüzüğü parmağına takınca birden bire etrafa değişik ışıklar yansıdı.

Aytül yüzüğün ışığını Yalvaç'a doğru tutunca Yalvaç uçan bir ata dönüştü. Ondan sonra Aytül, Gülten ve Mavisel uçan ata binerek okulun çevresinde havada uçtular. Yere indikten sonra Aytül yüzüğü tekrar Yalvaç'a tutarak onu eski haline geri getirdi.

Aytül bu sefer yüzüğü Gülten'e doğru tuttu ve onu büyük bir kanguruya çevirdi. Kangurunun kesesine binerek zıplaya zıplaya okulun bahçesinde dolaştılar. Aytül iyice eğlendikten sonra keseden çıkarak Gülten'i eski haline döndürdü.

Aytül, bu sefer de yüzüğü Mavisel'e tuttu ve Mavisel bir çikolata ustasına döndü. Mavisel de onlara bol bol çikolata yaptı. Arkadaşları doyana kadar çikolata yediler. Aytül, Mavisel'i eski haline getirdi.

Yalvaç arkadaşlarına bu kadar hayal yeter diyerek sınıfa çağırdı.

Züla! SADIKOĞLU

3/B Sınıfı

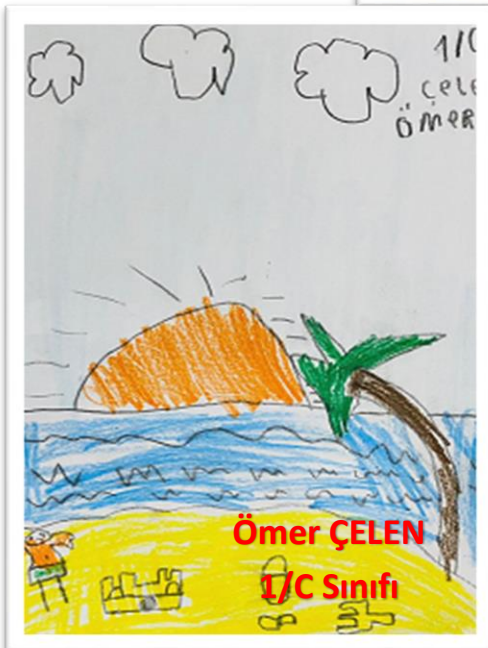
YAZ GELDİ, HOŞ GELDİ!

Yaz geldi, hoş geldi!
Evlere şenlik geldi.
Temizlikler başladı,
Evler pırıl pırıl parladı.

Yaz gelince okul bitti.
Yapılacak işler geldi.
Yaz tatili ödevi,
Beni resmen bitirdi.

Ödevler bitince
Sıkıntıdan içimiz gitti.
Hafta sonu gelince
Denize girip yüzülmeli.

Serhat DENGİZ
3/C Sınıfı

DÜRÜST OL!

Sen her zaman dürüst ol.

Unutma bu en doğru yol!

Doğruluk en güzel şey,

Hadi sen de dürüst ol!

Olmasın bu dünyada yalan!

Kalmasın yalana inanan.

Herkesin dileği olan,

Hadi sen de dürüst ol!

Ömer Kayra USTA

3/C Sınıfı

BİR DESTANDIR ÇANAKKALE...

Bir sıradan kış günü tarih 1915...

Çanakkale'de savaş devam ederken cephe gerisinde yoğun bir çalışma vardı. Bir taraftan askerlerin ihtiyaçları karşılanıyor bir taraftan da gelen yaralılar tedavi ediliyordu. Her gün sokaklara ilan asılıyor, cephede savaşıcak yeni gönüllüler aranılıyordu. Askere alınma yaşı gittikçe düşmüştü. Birçok okulun sınıfları bomboştur. Çünkü hepsi Çanakkale'ye gönüllü yazılmışlardı. Sokaktan geçen bir atlı kumandanın sesi duyuldu. "Askere katılacaklar bizimle gelsin." Herkes panikler. "Ey kumandan ne oldu?" diye sorarlar. Kumandan sert bir ifadeyle savaşa er gerektiğini söyler. Köyün genç, yaşlı tüm erkekleri kumandanın peşine takılır. Yolda giderken bir anda yağmur yağmaya başlar ve bir adam kumandana sorar.

- Kumandanım daha ne kadar yolumuz vardır?

Kumandan cevap verir.

- Daha yolun yarısındayız!
- Biraz dinlensek olmaz mı kumandanım?
- Bu yola kadar geldik. Biraz daha sabret.

Bu konuşma geçtikten 3 saniye sonra ağır bir topçu ateşi atılır ve bomba kumandanın kafasına düşer. Kumandan oracıkta şehit olur. Telaşa kapılan gönüllüler kumandan için ne yapabileceklerini bir yandan da nereden gideceklerini düşünürler. Aralarından tecrübeli, en bilgili kişiyi lider seçerler. O bu yolda herkese rehberlik edecek hiç kimse onun sözünün dışına çıkmayacaktı. Telaşı bırakıp yola koyulmaya karar verirler. Güçlü, heybetli bir delikanlı da şehit kumandanı sırtına alır.

Yola devam ederken kaybolduklarını fark ederler. Bir yandan da herkes çok acıkmıştır. Grubun lideri gönüllülerin getirdikleri yemekleri herkese az az paylaştırır. Kalanları da zor zamanlar için saklarlar. Saatlerce gittikten sonra lider "Takım biz galiba burada öleceğiz." der. Biraz daha devam ettikten sonra varacakları yere sonunda gelirler. Oradan bir kumandanın sesi duyulur.

- İbrahim. İbrahim kumandan ne oldu sana?

Gönüllüler durumu anlatır. İbrahim kumandan gözyaşlarıyla toprağa gömülür.

Akşama doğru bir kumandan bağırarak "Nereye kayboldu bu gelen erler. Neredeyse 2 saat oldu."

Acil askere ihtiyacı olan Çanakkale kumandanları artık öyle bir dereceye gelmişlerdi ki askerleri bulmak için gözcü yollayacaklardı. İngilizler ağır top silahlarıyla donatılmış zırhlı gemilerle Çanakkale siperlerine 1 saat hiç durmadan ateş açıyordu. Sanki o ağır toplar makineli tüfeğe dönüşmüştü. Gözcü yollasan gidemez kaçsa kaçamazdı. Zor durumda kalan Çanakkale askerleri yeni askerlerin artık geldiğini gördüğünde içlerindeki umut doldu da taştı. Ama bir sorun vardı. Orada yeni gelen askerler çok tecrübesizdi, aralarında çok küçük yaşta olanlar, yaşlı olanlar vardı. Kumandan bu askerleri nasıl teker teker eğiteceğini düşünüyordu. En kötüsü de İbrahim Kumandan'ın o an ona yardım edecek olmamasıydı. Bir yerden başlaması gerektiğini düşünen Mehmet Kumandan gönüllülere seslenir ve öğretir.

- Bakın! Dipçiği düşmanın hizasına getirin. Şu tüfeğin yandaki kolunu görüyor musunuz? Ateş edince bu kolu kaydırın.

Gönüllü askerler tüfeği kullanmayı öğrenir. Aradan 1 saat geçer. O sırada hafiften silah ve patlama sesleri duyulur. Herkes siperlere atlar ve çatışma biraz geçince sona erer. Çatışma sonrası manzara hiç de iyi değildir. Türk askerleri yerde yatmıştı. Aralarından çok nadir hayatta kalanlar vardı. Her yer kan içindeydi. Çatışma kesilince şehit olan askerler gömülmüşlerdi ve silahları toplanmıştı.

İlerleyen saatlerde yine çatışma başlamıştı. Türk askerleri taarruza geçmişti. Bombalar patlıyor, askerlerin kulakları çınlıyordu. 15 yaşındaki gönüllü asker yaşına rağmen korkusuzca savaşıyordu. Ancak bir sıkıntı vardı. Fransa, Avusturalya, Yeni Zelanda ve İngiltere'nin cephanesi çok güçlüydü. Asker sayıları da çok fazlaydı. Bu savaşı kazanmak çok zorlaşmıştı. Kahraman Türk askeri ise asla pes edecek gibi durmuyordu. Kanının son damlasına kadar savaşacaklardı. Geri dönmeyi bir an olsun düşünmediler, önce vatan dediler. Ne demişti Yarbay Mustafa Kemal. "Ben size taarruzu emretmiyorum, ölmeyi emrediyorum."

Askerler vatani için, Allah'ı için, toprağı için savaşıyordu ve savaşmaya da devam edeceklerdi. 5 gün sonra düşman daha çok topraklardan çekilmeye başlamıştı. Kahraman askerlerimiz o anki eksikliklerine rağmen savaşın üstesinden gayet iyi geliyordu. İtilaf Devletleri donanmaları 18 Mart 1915'te Osmanlı ordusu tarafından bozguna uğratılmıştı.

Savaştan zaferle çıktıktan günler sonra kumandan arabasıyla samanını süren bir çiftçiyle karşılaşır. Onunla sohbeta başlar. Kumandan çiftçiye keyfinin yerinde olup olmadığını söyler. Çiftçi:

- Benim 3 erkek evladım, 4 tane de kardeşim vardı Kumandanım. Ben onları Çanakkale’de kaybettim. Bir tek ben kaldım ben. Şimdi evde 8 tane yetim var. Onların hepsi bu samandan gelecek paraya bakar. Bu samanlar benim hem evim hem yurdum. Düşman bu toprağa basarsa evlatlarımın, kardeşlerimin yanına hiç korkmadan giderim. Bunu da böyle bil demiş.

Kumandan çiftçinin bu konuşmasından çok etkilenir. Ona iyi dileklerde bulunarak yoluna devam eder. Bu sefer de evi yıkılmış kimi kimsesi olmayan bir teyzenin yanına gider. Kumandanı gören yaşlı teyze oturduğu yerden kalkar. Kumandan “Otur teyze otur.’ der. “Bak sana yardıma geldim. Ne istersin benden?” diye sorar. Yaşlı teyze:

- Bir şey istemem oğlum. Biz yedi düvelle harp etmişiz bu vatani da kimseye vermemişiz. Bu bize yeter!

Kumandan hüzünlenir. İşte o zaman bir kez daha anlar. Bir diriliş destanıdır Çanakkale ve Çanakkale geçilmez!

Alperen Beyaz

4/C Sınıfı

ÇANAKKALE

Ey şanlı askerler,
Hep ileri giderler.

Allah inancı ile
Dimdik dururlar.

Ey ulu askerler,
Korkusuzca gelirler.

Kahramanca savunup,
Kanlarını döktüler.

Yılmadan pes etmeden,
Savunmaya giderler.

Korkusuzca savaşır,
Ey şanlı askerler.

Ölüme göz yumup,
Savaşmaya giderler.

Ülkeleri için,
Canlarını verdiler.

Gülsima Aybattı

4/B Sınıfı

Ömer Asaf Özdemir

1/C Sınıfı

ZORBALIĞA BOYUN EĞME

Ali bir gün okula giderken, büyük sınıflardan Ömer, Ali'nin yolunu kesip, "Tüm paranı bana vereceksin, bunu da kimseye söylemeyeceksin!" demiş. Ali, korkuyla parasını vermiş ve bu durumdan kimseye bahsetmemiş. Sonraki günlerde de olay tekrar etmiş.

Yine bir gün Ömer, Ali'yi korkutup parasını alırken bu olayı oradan geçen Kenan görmüş. Okula gittiklerinde teneffüste Ali'nin yanına gidip bu zorbalığı birilerine anlatması gerektiğini söylemiş. Ali, korkuyla "ama beni döver!" demiş. Kenan:

- Büyüklerine söylersen ne seni dövebilir ne de bu zorbalığa devam edebilir, korkma! demiş.

Kenan, Ali'yi yalnız bırakmamış. Okul çıkışı Ali eve gider gitmez olanları annesine anlatmış. Annesi hemen öğretmenini arayarak olanları iletmiş.

Ertesi gün okulda Ömer'in öğretmeni Ömer ile görüşmüş. Yaptığının yanlış olduğunu, böyle yaparsa arkadaşlarının onu sevmeyeceğini anlatmış. Arkadaşından aldığı tüm parayı ödemesi gerektiğini ve bunun için ceza alabileceğini söylemiş. Ömer, ceza almaktan korkmuş, Ali'ye yaptıklarından dolayı üzölmüş. Ailesi okula çağırılmış. Ali'nin parasını geri vermişler. Ömer Ali'den özür dilemiş. Ömer zorba olmamış, arkadaş olmuş.

Ahmet Emin Kılınç

4/A Sınıfı

SONBAHAR

Sonbahar geldi!
Döküldü yapraklar,
Çıplak kaldı ağaçlar,
Eksik sarı yapraklar...

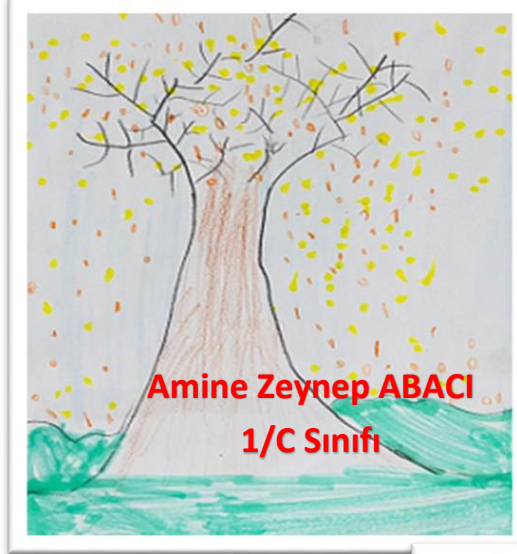
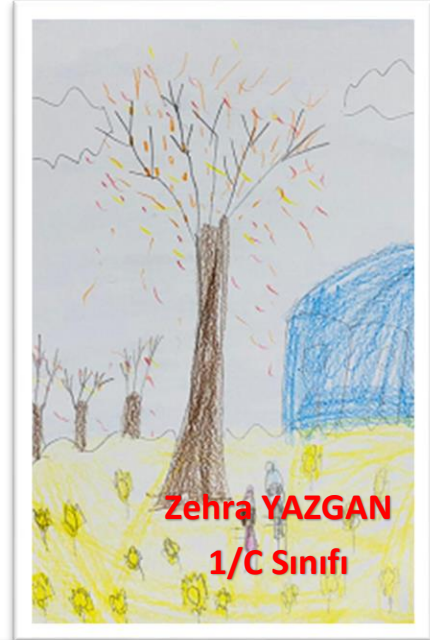
Ağaçların hayalleri döküldü.
Meyvesiz kaldı ağaçlar.
Üzüldüler ona insanlar,
Pes etmedi ağaçlar.

Yapacağını yaptı sonbahar,
Destekledi ağaçları insanlar.
Ağaçların vardı kendine güveni,
Beklediler hep beraber seneyi.

Durmayacağını biliyordu insanlar.
Kendine güveniyordu ağaçlar.
Üzüntüleri gitmişti.
Mutluydu ağaçlar...

Tuanna UZLAŞ

3/C Sınıfı

YAZ

Yaz geldi, kış bitti.

Bütün çocuklar denize girdi.

Parklarda çocuklar,

Piknikte aileler...

Yaz geldi ovalara gidildi.

Çimenliklerde yuvarlandı çocuklar,

Eriyen dondurmaları yediler.

Lunaparka gittiler,

Orada kaya kaya doyamadılar.

Piknikte doyasıya koştular.

Rümeysa KILIÇ

3/C Sınıfı

HAYAT SEVİNCE GÜZEL

Zeynep Öğretmen büyük bir heyecanla sınıfa girer ve şunları söyler: Çocuklar bugün bir grup çalışması yapacağız. Üçerli grup oluşturup kulüp oluşturacaksınız. Öğrenciler heyecanla birbirine bakarlar.

Öğretmen kulüp adını ve amacını tamamen öğrencilere bırakır. Kararı kendilerinin vermelerini ister. Can, Burak ve Berke birlikte grup olmaya karar verir. Takımlarının adını ne koyacaklarını düşünürken Can içinden “Hayat Sevince Güzel” şarkısını mırıldanmaya başlar ve Berk’in aklına bir fikir gelir. Kulübümüzün adı “ Hayat Sevince Güzel” olsun der. Herkes buna uyar ve amacın iyilik yapmak olduğu kararlaştırılır.

Üç arkadaş vakit kaybetmeden çalışmalara başlar. İlk hedefleri etraflarında gördükleri olaylara sessiz kalmamaktır. İkinci teneffüste Berk koşa koşa gelir. Bahçedeki çam ağacında yavru bir kedinin kaldığını söyler. Hayat Sevince Güzel Kulübü hemen olay yerine koşarlar. Yavru kediyi görüp öğretmenlerine haber verirler. Zeynep öğretmen itfaiyeyi arar ve kedi kurtarılır. Bütün okul Hayat Sevince Güzel kulübünü alkışlar ve tebrik ederler.

Berke, Burak ve Can daha sonra okul panolarını düzenler. Okul çalışanı Fatma teyzeye yardım ederler. Okul çıkışında karşıdan karşıya geçmek isteyen Nuri dedeye de yardımcı olurlar.

Yorucu geçen bir haftanın sonunda Hayat Sevince Güzel Kulübü bu duyarlı davranışlarından dolayı öğretmenleri ve okul idaresi tarafından ödüllendirilir. Öğrenciler de gösterdikleri bu duyarlı davranışlardan dolayı kendilerini çok mutlu hissederler.

Ömer Kayra USTA

3/C Sınıfı

TOSUN ONBAŞI

Yürüdüm yürüdüm, hayli yürüdüm
Ömrümü bir ağır yük gibi sürüdüm
Vakitsiz kocadım, gençken çürüdüm
Boşuna geçirdim bunca zamanı

Çocuktum, çalışkan bir babam vardı
Fakirdi ama evine yardı
Evimiz küçüktü, bahçesi vardı
Önü bir dere idi, ormandı yanı

Ormanda koşardım, demezdim kış yaz
Bülbüller öterdi, gül ederdi yaz
İnlerdi her tarafta sanki ince saz
Sarardı bir sevinç bütün cihanı

O gümüş derede ben yıkanırdım
Eğlencenin sonu gelmez sanırdım
Her kuytu köşeyi bilir tanırdım
Dolaşır dolaşır dururdum kırkı ormanı

Ayşegöl Yıldız

4/C Sınıfı

SEVGİ YUMAĞI

Bir varmış bir yokmuş. Huzur içinde yaşayan bir köy varmış. Bu köy sakinleri öyle huzurlu öyle birbirlerine güvenirlermiş ki geceleri bile kapılarını hiç kilitlemezlermiş. Birbirlerine karşı o kadar anlayışlılarmış ki hiç kavga etmezler birinin derdi olunca hepsi ona yardıma koşarmış. Bu yüzden bu köyün adı sevgi yumağıymış.

Günlerden bir gün kötü kalpli bir hırsızın yolu bu köye düşmüş ve görmüş ki herkes birbiriyle çok iyi anlaşıyor, neşe içinde yaşıyormuş. Hırsız bundan aşırı rahatsız olmuş ve bir plan yapmaya karar vermiş. Köyün mutluluğunu, huzurunu bozmak istiyormuş. Planını uygulama aşamasına geçmiş. Köy halkının arasına karışmış ve kendisini iyi biri olarak tanıtmış, kendini insanlara sevdirmiş. Birkaç gün sonra aklına sinsice bir plan gelmiş. Köyde yaşayan bir kişinin evinden bir eşyasını alıp başka birinin evine koymuş. Köy halkı birbirine öyle çok güveniyormuş ki, yeni gelenin hırsızlık yapacağı akıllarının ucundan geçmemiş. Yasin Amca kaybolan eşyasını günlerce aramış ama bir türlü bulamamış.

Aradan günler geçmiş Yasin Amca'nın eşyası Mustafa Amca'nın evinden çıkmış. Hırsız hemen bunu fırsat bilip Yasin Amca'nın aklına girmeye çalışmış. Mustafa Amca'nın eşyalarını bilerek aldığını söylemiş ama Yasin Amca bunu inanmamış. Kötü kalpli hırsıza "Evladım bizim buralarda öyle şeyler olmaz bir yanlışlık olmuştur" demiş.

Bunun üzerine hırsız planının işlememesine çok sinirlenmiş ve aklına hemen başka bir plan gelmiş. Bu sefer Emine Teyze'ye gidip "Zeynep Abla'yı senin hakkında konuşurken duydum, hiç de iyi şeyler demiyordu" demiş. Emine Teyze "Yok yavrum sen yanlış duymuşsundur" demiş.

Bu sözler üzerine bu planının da işlememesine iyice sinirlenen hırsız, bu seferde Orhan Amca'nın evindeki odunları almış, amacı Orhan Amca'yı bütün kış odunsuz bırakmakmış. Bu kötü planı başına bela olacaktı ki, fırtınalı bir gece de tam evine bir şimşek isabet etmiş ve evi birden alevler sarmış. Hırsız çok korkmuş, öleceğini düşünmüş ve köy halkından yardım istemiş. Köy halkı hırsızı kurtarmak için ellerinden gelen her şeyi yapmışlar. Kimileri kova kova su kimileri ise toprak atmış ve alevler sönmüş. Hırsız çok mahcup olmuş, bu yaptıklarını çok yanlış olduğunu anlamış. Her kötülüğe karşı yapılabilecek bir iyilik olduğunu böylece köy halkı hırsıza anlatmış oldu. Hırsız bir daha kötülük yapmayacağına, yalan söylemeyeceğine kendine söz vermiş.

Kayra BURSA 2/B

İSTİKLAL!

Bir kurşunla başladı,

Bu kurtuluş.

Sona erdi

Bu esaret.

Atam dedi:

Sümgü tak, ileri!

Mehmet Akif dedi,

Korkma. Ey! Nazlı hilal.

Halk seslendi,

Tek dişi kalmış canavar!

Düşman haykırdı,

Eyvah, istiklal!

Utku Selim ŞENOL

3/C Sınıfı

SEVMEK

Sevgi sevmek demek,
İnsan sevmek gerek,
Sen ben farkı olmadan
Herkesi sevmek gerek.

Sevgi ağacını dikmesi zordur,
Dikince de meyvesi boldur.
Meyvenin tohumu sevgiden
Güneş ile can bulur enerjiden.

Kendini de sevmek var,
Kalp ile yaşamak var,
Kalbinden geçirme kötülük,
Yaşayıp ölmek var.

Halil İbrahim Savur

4/B Sınıfı

YEŞİL CÜCE

Bir varmış bir yokmuş. Bir zamanlar bir ormanda bir Yeşil Cüce yaşarmış. Bu cücenin bir de yaşlı ve hasta bir annesi varmış. Bunlar çok fakirlermiş. Yeşil Cüce ormanda kışın devrilen ağaçları kesip odun yapıp satarak geçimini sağlıyormuş. Yine bir gün ormanda odunları keserken ağaçtan çıkan bir sincap görmüş. Sincap birden Yeşil Cüce'yle konuşmaya başlamış. Yeşil Cüce çok şaşırılmış.

Sincap: "Ben aslında kralın kızım. Babam annem öldükten sonra Kara Kraliçe ile evlendi. Kara Kraliçe beni hiç sevmiyordu. Bir gün beni sincaba dönüştürdü. Babama da benim kaybolduğumu söyledi. Beni bu ormana yollayalı üç ay oldu. Babam beni çok merak ediyordur. Bana yardım edebilir misin?" dedi.

Yeşil Cüce de sincabın daha doğrusu prensesin bu durumuna çok üzülmüş.

Yeşil Cüce: "Evet ama nasıl yardım edeceğim ki?" dedi.

Prensese: "Bizim saraya hizmetli olarak girebilir misin?" dedi.

Yeşil Cüce: "Peki ama nasıl gireceğim? Beni nasıl işe alacaklar" diye sordu.

Prensese: "Orda beni büyüten Dudu adında bir tane dadı var. Sen onunla görüşmek istediğini söyle ve başımdan geçen her şeyi ona anlat. O sana yardımcı olacaktır" dedi.

Yeşil Cüce: "Orada seni bu durumdan kurtarmak için ne yapmam gerekiyor?" dedi.

Prensese: "Kara Kraliçe'nin odasında ayva yapraklarından yapmış olduğu bir iksir var. Eğer o iksiri bana getirebilirsen ve bende bu iksiri içersen eski halime dönerim. Çünkü Kara Kraliçe bana bu iksiri içirerek beni sincaba dönüştürdü. Bu iksiri tekrar içersen eski halime döneceğim" dedi.

Yeşil Cüce ertesi gün saraya doğru gitmek için yola çıktı. Yeşil Cüce sarayda hemen Dudu Hanım ile görüştü ve ona prensesin başından geçenleri anlattı. Yeşil Cüce sarayda hizmetli olarak çalışmaya başladı. Fakat Kara Kraliçe'nin odasına kendi hizmetlisinden başka kimse giremiyordu. Kara Kraliçe'nin her gün akşam saatlerinde içtiği bir bitki çayı vardı. Hizmetlisi her akşam bu bitki çayından hazırlar ve içmesi için odasına bırakırdı. Dudu Hanım ile Yeşil Cüce kendi aralarında bir plan yaptılar. Kara Kraliçenin içtiği bitki çayına uyku ilacından damlatacaklardı. Böylece Kara Kraliçe sabaha kadar uyanmayacaktı ve Yeşil Cüce odasına girip iksiri alabilecekti. Ertesi gün Kara Kraliçe'nin bitki çayına hazırlayan

hizmetlisini Dudu Hanım bahçeye çağırıldı. O sırada Yeşil Cüce bitki çayına uyku ilacından damlattı Kara Kraliçe sabaha kadar hiç uyanmadı. Yeşil Cüce o gece Kara Kraliçe'nin odasına girip iksiri aldı ve evine gitmek üzere saraydan ayrıldı. Yeşil Cüce koşarak bu iksiri sincaba götürüp içirdi. İksiri içen sincap güzeller güzeli bir prensese dönüştü.

Beyaz Prenses: Yeşil Cüce sana çok teşekkür ederim. Benim hayatımı kurtardın” dedi.

Yeşil Cüce: “Rica ederim senin eski haline dönmeme çok sevindim” dedi.

Beyaz Prenses koşarak sarayına gitti. Kral kızını görünce sevinçten havalara uçmuş. Beyaz Prenses babasına olan biten her şeyi anlatmış. Kral bu anlattıklarının üzerine Kara Kraliçe'yi sarayından kovmuş. Beyaz Prenses hayatını kurtaran Yeşil Cüce ile annesini sarayına davet etmiş. Artık Yeşil Cüce ile hasta annesi sarayda yaşayacaklarmış. Yeşil Cüce bu sarayda çalıştı ve annesiyle mutlu mesut yaşamışlar.

Emine UZUN

2/B Sınıfı

SEVGİ NEDİR?

Sevgi öyle sütün bittiği gibi bitmez.

Siz bir insanı severseniz,

O da sizi sever.

Böyle böyle sonsuza kadar ilerler.

İnsan ne kadar kötülüğün peşinden giderse gitsin,

İyilik hep o kişinin arkasındadır.

Haydi, sen de benimle,

Kalbindeki sevgiyi ortaya çıkar.

İstedğin her şeye sevgi gösterebilirsin.

En sevdiğin kaleme,

Yeni aldığın bir kitaba.

Yeter ki sevdiğin bir şey olsun.

Esmâ Rabia ŞENOL

4/A Sınıfı

TÜRKİYE'M

Canım yurdum

Dağlarını, bayırlarını severim.

Tüm şehirlerin ayrı güzel

Hiç kimse alamaz beni yurdumdan.

Taşın mis kokar,

Çiçeğin, böceğin tatlıdır.

Tüm yemeğin güzel

Ağacın güzel oksijen üretir.

Toprağını öperim bırakmam seni.

Türkçe dilimizi satmam

Işığımın canımın Türkiye'm.

Dalgalanır benim al bayrağım!

Zenginliğim, hepsi sende

Barış için savaşır ordumuz.

Can verdi Türkiye'm

Orman biz de güzel.

Senin denizin güzeldir,

Kanıma senin toprağına dökerim.

Kardeşimsin sen

Özelsin sen.

Gökten bayrak inmeyecek!

Ezanlar susmayacak.

Öz mekânım canım Türkiye'm.

Canım cananım Türkiye'm.

Beytullah ÇELEN

3/C Sınıfı

ESERLERİ İLE KATKI SAĞLAYAN ÖĞRENCİLERİMİZ

Ali Cenker BİLGİN

Ayşe Gökçen SARI

Mahmud CEYLAN

Zülal SADIKOĞLU

Serhat DENGİZ

Ömer Kayra USTA

Alperen Beyaz

Gülsima Aybattı

Ahmet Emin Kılınç

Tuanna UZLAŞ

Rümeysa KILIÇ

Ayşegül Yıldız

Kayra BURSA

Utku Selim ŞENOL

Halil İbrahim Savur

Emine UZUN

Esmâ Rabia ŞENOL

Beytullah ÇELEN

RESİMLERİ İLE KATKI SAĞLAYAN ÖĞRENCİLERİMİZ

Ömer Asaf Özdemir

Elif Sarı

Amine Zeynep Abacı

Zehra Yazgan

Feyza Yazgan

İpek Sare Gürbüz

Ömer Şimşek

Ömer Çelen

KALEM
SENDEYSE
DÜNYA
SENİNLE

